

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCLXXXII. Tyrannicida veste muliebri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

terrogate: is qui armatus rogat, quid facturus sit, si non impetraverit? duo sunt, opinor, inter quæ quæstio interposita videatur, hic si non impetraffet, aut occisurus fuerat, aut moritus, non dico utrum credibilius sit, utrum facilius. Exorare me volueras: quanto oportunius alibi rogas? alio tempore? cum primum abdicatus es, adhibitis propinquis, & amicis. Quid facit ad preces solicitudo, ista instrumenta sunt parricidii, hæc occasio, hic locus, hoc tempus. Si abdicarem te, moritus fuisti: reum parricidii ago. Quid supereft igitur, nisi ut vindicaturus fueris eam, quam injuriam vocabas? Non (inquit) occidi. ¹ Hoc quidem in genere nemo non defendi potest, cui voluntas parricidii objicitur. Non (inquit) occidi: ² si dicerem, difficilius putasti. Sclera proprius admota, plus habent horroris: si dicerem, obstitit tibi vis numinum, & tacita quædam illius solitudinis religio. Nunc vero manifestum est, cur non occideris: distulisti hunc animum, dum hæres fieres.

C C L X X X I I .

Tyrannicida veste muliebri.

TYRANNICIDÆ PRAEMIUM. Tyrannus cum in arte duci juf-
fisset cujusdam sororem, frater habitu sororis ascendit, & occidit
tyrannum: eodem habitu magistratus illi, præmii nomine, sta-
tuam collocavit: injuriarum reus est.

D E C L A M A T I O.

ANIMUS liber est, nec interest quo habitu statua ponatur: varia gentibus consuetudo est. Et hoc tibi ³ honestius erat: inter multos tyrannicidas notabilis eris, ⁴ in eadem re, in qua pro sorore venisti. Bella quoque insidias habent. Statua ergo tua non transibitur: habitus faciet,

ut

¹ Hoc quidem in genere nemo non defendi potest.] Dele præpositionem. Idem.

² Si dicerem, difficilius putasti.] Immo facilius. Eventus, ait, non purgat animum tuum. Invenisti enim difficile,

cum agendum esset, quod, cum decerneres, facile credidisti. Idem.

³ Honestius erat.] Immo erit. Idem.

⁴ In eadem re, in qua.] Lege: in eadem veste, in qua pro sorore venisti. Idem.

ut interrogent transcurrentes. Jam illa tempora cogita,
quibus senex aliquis narrabit fuisse te, qui inexpugnabilem
arcem intrares pro sorore: puerum adhuc fecisse fortiter.
Debes igitur mihi beneficium, quod tyrannicidium tuum
semper monstrabitur.

CCLXXXIII.

Cynicus diserti filius.

Disertus Cynicum filium abdicat. C. D.

DECLAMATIO.

IN quacunque parte, non parentem juste abdicarem.
Ideo enim vos sustulimus, ut nobis obsequamini: ¹ &
certe nullus excusatus à patre non probabitur, ² quam qui
non probat patrem. Scilicet nos stulti, qui forum, Rei-
publicæ dignitatem tuemur. Discede ab incipiente, ab
insano. Sed non necesse habeo, judices, diu commendare
vobis officia civilia, in quibus jam diu satisfeci. Omnis
mihi actio in dispicienda vita filii posita est: videte, ut alia
taceam, habitum ipsum. Cæteros enim quos abdicant pa-
tres, sine narratione culpæ abdicare non possunt: in hoc
filio satis est ad odium, habitum ostendere. Quis est iste
filii habitus? quæ sordes? quid mihi hanc invidiam facis,
ut cum habeas patrem, cibum ab aliis petas? Adversus
fortunam te exerces. Quid enim accidere gravius potest?
frigus, famem pateris, ne quando accident? & ideo aliquid
pateris, ne quando patiendum sit? Vos vero novo genere
ambitus,

¹ Et certe nullus excusatus.] Vet. exemplar. excusatus, recte. Pith.

² Quam qui non probat patrem.] Fortes nascuntur fortibus. merito igitur hic abdicatur, quia Cynicus filius ad urbanum & facundum patrem pertinere non videtur. dissimilitudine morum non probat patrem. Et Varro quendam in testamento ita cavisse retulit, Si quis mihi filius unus pluresve in decem me-

sibus gignuntur, ii si erunt ὄντος λύγες, exhaeredes sunt. Quintil. lib. 4. cap. 2. Sed in scholasticis quoque nonnunquam evenit, ut pro narratione sit propositio. Nam quid exponet, quæ zelotypum malæ tractationis accusat? aut qui Cynicum apud Censores reum de moribus facit, cum totum crimen uno verbo, in qualibet actionis parte, satis indicetur? Etsd.